

Armoede is voor Jaap: niet als familie kunnen leven

Jaap komt uit een familie waar het armoede troef was. Zijn zus en hij zijn als kind uit huis geplaatst in diverse instellingen. Hij is seksueel misbruikt in een van die tehuizen. Dat had een grote invloed op hem. Met zijn eerste vrouw had hij vier kinderen, die zijn alle vier uit huis geplaatst. Het huwelijk liep stuk. Met zijn tweede vrouw had hij twee kinderen, die zijn ook uit huis geplaatst. Tegelijk met de twee kinderen van zijn vrouw.

Met zijn tweede gezin wilde hij het echt goed doen. Maar zijn verleden speelde hem parten. Hij was in aanraking geweest met de politie en dat stond in de boeken. Toen het tweede kindje werd geboren werd moeder ziek, en Jaap kon het niet aan. Hij had hulp nodig. De vroedvrouw heeft toen de Kinderbescherming gewaarschuwd en daarna zijn de kinderen door de politie weggehaald. Daarna volgde een lange nare strijd om de voogdij. De oudste mocht toen ze twaalf jaar werd weer terug naar huis. De andere drie bleven elders geplaatst.

Sinds 2012 is er een regeling dat hij zijn kinderen eens per twee weken kan zien. En contact met een beeldtelefoon is niks voor die kinderen. Ze zeggen goeiedag, zwaaien een paar keer en dan gaan ze weer spelen.

“Toen mijn stiefdochter in het ziekenhuis lag in Rotterdam moest ik reiskostenvergoeding aanvragen. En dan mag je er één keer heen, en als je vaker gaat krijg je weer schulden. Vorige week had ik ineens lekkage, waarschijnlijk in de douche: er kwam ineens water door het plafond. Gelukkig was de woningbouwvereniging er snel bij om het te repareren. Maar het plafond en de vloer boven zijn wel beschadigd. Dus dat moet eigenlijk gerepareerd, maar dat kan ik niet betalen. Dit zijn oude huizen, uit de jaren 30. Dus tja..... en verhuizen zit er niet in.”

“Bij de vorige bewindvoerder kreeg ik altijd ‘nee’, als ik iets moest aanvragen. En als ik het wel kreeg was het altijd minder dan ik vroeg. Zo hield hij zijn baantje in stand. Dat is zo vernederend. Het is mijn eigen geld dat hij beheert dus dan kan hij me toch geven wat ik vraag? Maar er is altijd dat wantrouwen, die bevoogding. Je wordt steeds afgerekend op het verleden. Maar ik ben echt veranderd. Ik heb 3000 euro op de bank staan. Maar ik mag er niet zelfstandig bij. Dat moet blijven staan als reserve voor drie maanden huur. De huur is geen 3000 euro voor drie maanden, hooguit 1500 euro. Als ik doodga krijgt een van mijn broers dat geld, maar die heeft zich nooit iets van me aangetrokken. Een testament dat rechtsgeldig is om het aan mijn stiefdochter te geven, kan ik niet betalen. Maar nu met die prijsverhogingen... Zo blijf je je hele leven in de armoede.”

“Maar ik ben niet arm, ik heb geen schulden meer, ik werk een paar dagen vrijwillig in een zorgboerderij, en ik heb een tuintje voor groenten en ik heb nu een nieuwe bewindvoerder. De oude is gelukkig weg. Mijn nieuwe bewindvoerder behandelt me als een gewoon mens en geeft me nu het geld dat ik extra nodig heb. Nu kan ik eindelijk mijn kapotte stofzuiger vervangen.”